

som man har ønsket. Jeg skal imidlertid ikke nu komme nærmere ind paa denne Sag, da jeg tænker, jeg kan faa Lejlighed til at omtale den en Gang endnu i dette høje Ting, og jeg skal kun derfor atter udtale min Glæde over, at Danmark har været en af de første Stater, der har afsluttet en saa vid og betydningsfuld Voldgiftstraktat, som denne i Virkeligheden er.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Udenrigsministeriet Underretning om den vedtagne Beslutning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Ændringer i Landstingets Forretningsorden.

(Forslaget findes i Tillæg A., Sp. 3631—32).

Sagen sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Johnsen): Det Forslag til Ændringer i Landstingets Forretningsorden, jeg har tilladt mig at stille, gaar, som det vil ses, ud paa, at der ved Rigsdagssamlingens Begyndelse nedsættes et staaende Udvalg paa 9 Medlemmer til Behandling af Andragender, som indkomme til dette Ting, og som ikke henvises til andre Udvalg. Hvert Aar indkommer der jo en Mængde Andragender til Rigsdagen om forskellige Anliggender, som Rigsdagen anmodes om at tage sig af. Medens disse Andragender altid i Folketinget henvises til et Udvalg, der afgiver Betænkning, som derefter kommer til Forhandling i Tinget, følges der ikke i Landstinget en tilsvarende Fremgangsmaade. Kun naar Andragendet vedrører foreliggende Lovforslag, der ere Genstand for Udvalgsbehandling, henvises det til dette Udvalg, i alle andre Tilfælde foretages der her i Tinget ikke noget ved Andragenderne, undtagen det, at de henlægges i Læseværelset til Efterretning for de Medlemmer, som ønske at gøre sig nærmere bekendte med Indholdet, eller, for saa vidt de ere indsendte i et tilstrækkeligt Antal Eksemplarer, omdeles

paa Medlemmernes Pladser. Men de blive ikke Genstand for nærmere Undersøgelse og Overvejelse, de komme ikke til Forhandling i Tinget, og Andragerne faa ikke noget at vide om, hvad Tinget mener angaaende den paagældende Sag. Naar der med Hensyn til Andragenders Behandling følges en saa forskellig Maade i de to Ting, da er dette neppe velbegrundet, og det er formentlig heller ikke korrekt, at kun det ene Ting udtaler sig om en Sag, hvormed der er rettet Henvendelse til Rigsdagen. Det er formentlig Landstingets Fremgangsmaade, der her trænger til at bringes i mere Overensstemmelse med Folketingets, end det nu er Tilfældet. Herfor taler ikke blot Hensynet til dem, der henvende sig til Rigsdagen med, hvad de have paa Sinde, og som med Føjekunne vente, at der i alt Fald skænkes deres Henvendelse den Opmærksomhed at blive gjort til Genstand for Overvejelse, men tillige, og det maa formentlig under alle Omstændigheder være afgørende, Bestemmelserne i Grundlovens §§ 63 og 64, der formentlig indeholde en bestemt Forudsætning om, at alle Andragender, der indbringes i Rigsdagen ved et Medlem, bringes til Forhandling i hvert af Tingene. For øvrigt vilde det vel ogsaa undertiden kunne have Interesse for Tinget selv at faa Lejlighed til at udtale sin Mening om en Sag, ligesom der vel ogsaa kan tænkes Tilfælde, i hvilke det maatte kunne interessere Regeringen at erfare ikke blot Folketingets Opfattelse, men ogsaa Landstingets. For dette Tings Medlemmer vilde det desuden kunne være af saa meget mere Interesse i enkelte Tilfælde at faa Lejlighed til at udtale sig om en Sag, som der faktisk ikke her i Tinget gives den samme Lejlighed som i Folketinget til ved Finanslovsforslagets Behandling at ytre sig, som Følge af den kortere Tid, der er levnet dette Ting til Behandling af Finanslovsforslaget. Der jstaar vel altid Medlemmerne den Vej aaben at stille en Forespørgsel til vedkommende Minister; men det er jo en Fremgangsmaade, som det kun undtagelsesvis er Skik at benytte, og for øvrigt er det ogsaa en Fremgangsmaade, der neppe altid vil være saa formaalstjenlig som en Forhandling i Udvalg med vedkommende Minister. Det er i Henshold til disse Betragtninger og iøvrigt i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Finanslovsforslagets 3die Behandling i Fjor, at jeg har tilladt mig at stille det foreliggende Forslag. Da det formentlig vil være heldigst, at der saa vidt muligt